

“Інституціональні засади соціогуманітарного розвитку держави”

У ході обговорення основної проблематики за напрямом “Інституціональні засади соціогуманітарного розвитку держави” на підставі виступів, дискусії а також тез доповідей *дискусійної групи № 3 XVII Міжнародного наукового конгресу “Публічне управління XXI ст.: традиції та інновації”* учасники висловили такі висновки:

1. Соціогуманітарний розвиток України має спиратися на відродження національного культурного підґрунтя суспільства, підвищення його морального стану і здоров'я, розвиток ініціативи і відповідальності громадян. Його метою є створення повноцінних умов для розвитку людського капіталу завдяки рівному доступу до якісної освіти й медицини, розвитку мистецтва, фізичної культури, спорту, туризму, забезпеченню права на об'єктивну інформацію, задоволенню мовних і освітньо-культурних потреб, зміцненню атмосфери толерантності та міжнаціональної злагоди.

2. Соціогуманітарний розвиток можливий лише в контексті формування соціальних відносин суспільної довіри й громадянської відповідальності. Він потребує збалансування численних інтересів, урахування суспільних настроїв, політичного контексту. Відтак багатократно зростає вагомість інтелектуальної складової державного управління.

3. Формування та зміцнення єдиного соціогуманітарного простору потребують вирішення низки завдань, серед яких підвищення ефективності витрачання коштів, які виділяються на підтримку галузей соціогуманітарної сфери, нарощування дослідницького потенціалу на основних напрямках їх функціонування, інвентаризація структур багаторівневої управлінської системи, розвиток інструментів та механізмів координації і взаємодії між усіма суб'єктами державної політики.

4. До інституціональних засад соціогуманітарного розвитку держави можна віднести:

- покращення інституційного забезпечення функціонування соціогуманітарної сфери;
- удосконалення законодавчого й організаційно-правового забезпечення процесів формування та зміцнення єдиного соціогуманітарного простору;
- здійснення аналітико-прогнозного супроводу і моніторингу відповідних процесів на державному, регіональному та місцевому рівнях;

- налагодження потужної системи інформаційної підтримки, розвиток внутрішньо- та зовнішньополітичної інформаційно-комунікативних стратегій;
- стимулювання міжрегіональної інтеграції та гармонійне поєднання загальнодержавних і регіональних інтересів. Світові реалії і пов'язані з ними виклики вносять постійні корективи у національний гуманітарний процес. Пошук адекватних відповідей на зовнішні та внутрішні виклики й загрози має узгоджуватися з послідовною логікою еволюційного розвитку, що сприятиме виходу на принципово нові можливості всіх систем життєзабезпечення українського суспільства. Тож розбудова інституціональних засад соціогуманітарного розвитку та фундаментальний прорив країни на новий рівень міжнародного позиціонування є процесами взаємопов'язаними та взаємозумовленими.